

Anul în care totul a stat pe loc

Alina Drăgan

Anul în care totul a stat pe loc
Merge înainte. Adică pe loc.

Au stat pe loc viețile,
Sufletele, respirațiile,
Speranțele, lacrimile,
Înfrângerile și hotarele
Pe care credeam ca le depășim.

Au stat în loc inimile,
Sfârșitul începutului
Și începutul sfârșitului,
Etapele,
Privirile, atingerea unui gând,
Vântul gemând
Și parfumul teilor...

Au stat pe loc
Culorile florilor neprivite,
Cerul obosit de tânguiri,
Și oamenii alergând spre
Soare...

Au stat pe loc toate,
Urmând drumul tăcerii,
Al inhibării,
Al izolării și
Al ne-trecerii...
Drumul pe care l-am
Refuzat de atâtea ori,
Și care
Ne-a îngenuncheat în
Gravitația ce încă ne ținea
De acest pământ
În timp ce noi visam
Că zburam...

Anul în care totul a stat
Pe loc ni se desfășoară
Prin fața ochilor
Ca o fâșie de nenoroc
La care suntem parte,
În această lume

Care ne creează și pe care
O creăm
Pas cu pas-
Ca un păianjen țesându-și
Capcana-casă...

Acesta este anul care
S-a desprins, rebel, din timpul său
Concepând un altul, în care
Să aibă iluzia că se desfășoară
Altfel...

Este anul în care vom uita
De noi înșine, așteptând...